

е билъ провъзгласенъ за владѣтель и наслѣдственъ князь на нова възродена България...

Благата и плѣнителна вѣсть за избирането на плѣменика на императрицата Мария Александровна за владѣтель на България е била съобщена на Царя-Освободителя въ Ливадия, гдѣто прѣкарвалъ пролѣтъта въ 1879 година. Тукъ наскоро бѣ пристигналъ Александъръ Батембергски и тукъ е приелъ депутацията отъ Търновското народно събрание, която му поднесла акта за избора за български владѣтель. Младиятъ избраникъ, изпратенъ съ напѣтствени пожелания и щедро надаренъ съ милости отъ Царя, посѣтилъ двороветѣ на великитѣ държави, въ Цариградъ приелъ отъ рѣцѣтъ на Султана ферманъ, съ който се е утвърждавалъ неговиятъ изборъ за владѣтеленъ князь, и на 25 юний е слѣзълъ на българския брѣгъ въ Варна. Тукъ младиятъ български владѣтель е билъ посрѣщнатъ отъ княза Дондуковъ, който го е съпроводилъ до Търново.

Встѣпването на първия Български князь въ Търново, въ тая древна столица на българскитѣ царе, е станало най-тържествено. Прѣдставителитѣ на града съ духовенството, въ главѣ на вѣчно паметния Търновския митрополитъ Климентъ, посрѣщнали княза въ прѣдградieto. Трудно е да се опише тържеството въ тоя день и величието на събитията — клетвополагането на избраника на българския прѣстолъ, че ще пази и почита основния законъ — конституцията.

Слѣдъ клетвополагането князътъ отпѣтувалъ за новата българска столица София и поелъ браздитѣ на върховното управление на Княжеството.

Трудната задача на врѣменното руско правителство съ въвеждането на правилно и стройно държавно устройство въ Княжеството била блѣскаво из-